

Zodpovědné rodičovství

(KKC 2368 – 2379, YOUCAT 420 – 422)

Manželská plodnost a zodpovědné rodičovství

Dnešní téma je krásné. Máme v něm rozjímat o nejvznešenějším poslání člověka – o předávání života a péči o něj.

Ptali se jednoho starého rabína, co bylo v jeho životě nejkrásnější a co nejtěžší.

„Nejkrásnější je být Božím nástrojem při stvoření života, při početí dítěte a nejtěžší je pak toto dítě dobře vychovat.“

„A proč musí být výchova dětí tak těžká?“

„Protože je to nejpřímější, ale také nejstrmější cesta do nebe. Nic vás nepřiblíží k sobě navzájem a k Bohu tak, jako společná modlitba za dítě, které je v jakémkoli ohrožení.“

Aby tomu tak bylo, jsou zapotřebí milující manželé, ze kterých se mohou stát dobří rodiče. A tady má dnešní doba veliký problém.

Mnoho lidí si hledá partnera, jen aby si užili života.

Lásku si pletou s požitkem.

Sobectví vládne nad obětavostí.

Ve vztahu se soustředí na štěstí své, místo toho, aby hledali štěstí společné.

Hezky to vystihuje další krátký příběh z židovské tradice.

Za rabínem přišel mladík a stěžoval si na svou ženu.

„Kdyby mě měla ráda, tak by se naučila pořádně vařit, hezky oblékat a zdobit, byla by milejší a já bych byl šťastnější.“

„To je dobře, že víš, co by měla dělat tvoje žena. Ale pověz mi, co bys měl pro váš vztah dělat ty?“

„Já? No nevím, nad tím jsem ještě nepřemýšlel.“

Kolik je dnes takových lidí. Víme, co by měl partner dělat i co by dělat neměl, ale o sobě nepřemýšlíme.

V takovém prostředí se nemůže dařit manželství ani rodičovství.

Obětavost, schopnost vzdát se sebe ve prospěch vyššího, společného dobra, rozjímání nad tím, co já mohu udělat pro štěstí své rodiny, je jediný lék na tuto situaci.

Člověk je postaven před volbu:

Mohu myslet v první řadě jen na sebe, užívat si sobecky života, s tím že časem zjistím, že je můj život marný a prázdný, nebo mohu život dávat a starat se o něj, až nakonec zjistím, že si ho tím vlastně užívám a dávám mu smysl a hodnotu.

A já jsem moc rád, že znám křesťanské rodiny, které objevily smysl života v péči o život. Které přijaly své děti jako dar od Boha a zjistily, že více dětí to není jen více starostí, ale také více radosti.

A když přijdou starosti s dětmi, vzpomeňte na rodiny, které nemají takové štěstí a nemohou mít tolik dětí, kolik by si přály, protože jim to zdraví anebo jiné závažné důvody nedovolí.

Važte si svých rodin, svých dětí. Jsou to Boží dary, které jsou nám jen na nějaký čas propůjčeny, abychom se o ně dobře postarali a občas se jimi potěšili.

Když přijdou starosti, přijměte je jako pozvání ke společnému přebývání před Bohem. V jeho blízkosti se problémy stávají menšími a bezmocnost se mění v naději.

Rodina, která se denně modlí, je rodina s budoucností, která směřuje ke štěstí.

Děkuji manželkám a manželům, maminkám a otcům, kteří se denně zříkají sebe, aby byla šťastná jejich rodina.

Vy jste světlo světa a sůl země, díky vám má svět naději že se neudusí vlastním sobectvím.